

УДК 621.316

О.В. Романишен, Д.Р. Клименко, І.М. Сисак, канд. техн. наук

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПІДВИЩЕННЯ НАДІЙНОСТІ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ

O.O. Romanyshen, D.R. Klymenko, I.M. Sysak, Ph.D.

INCREASING THE RELIABILITY OF THE POWER SUPPLY SYSTEM

На сьогоднішній день стало гострим питання надійності електропостачання. Оскільки близько 90% усіх неполадок в системі електропостачання зв'язані саме з її надійністю. Усі ці неполадки в основному викликані наступними чинниками [1]:

- різким збільшенням складності енергосистем, що включають мільйони споживачів, тисячі вузлів і елементів;
- екстремальними умовами експлуатації, а саме перепад температур протягом року, вібрація, підвищена радіація і т.д.;
- підвищення вимог до якості самої електричної енергії (зв'язано з широким впровадженням чутливого до збоїв обладнання, такого як комп'ютери і т.п., у процес виробництва);
- збільшенням економічної і технічної цінності відмови;
- автоматизацією більшості процесів, і як наслідок зменшення частки людського впливу в керуванні енергосистемою.

У зв'язку із вищезазначеними чинниками вирішення проблеми забезпечення надійності електропостачання постає перед нами як першочергове, та надзвичайно складне завдання. Труднощі вирішення даної проблеми зумовлені [1]:

- складністю устаткування, процесів, та структури електропостачання;
- необхідністю неперервного контролю та ефективного керування технологічними процесами;
- різноманітністю експлуатаційних режимів;
- можливістю виникнення аварій, в тому числі дуже серйозних;
- необхідністю підтримання відповідного рівня резервування;
- характерною для багатьох пострадянських держав, в тому числі України, застарілістю та зношеністю основних фондів.

В загальному можна виділити два головних шляхи підвищення надійності систем електропостачання [1]:

1. Підвищення надійності елементів, з яких складається система, вдосконалення конструкцій і матеріалів з яких зроблені елементи енергосистеми, підвищення їх запасів міцності, довговічності, стійкості до несприятливих явищ зовнішнього і внутрішнього середовища;
2. Створення систем з високим рівнем надійності, які складаються з відносно ненадійних елементів, з використанням різних видів резервування (підвищення надійності дублюванням елементів і функцій, надання додаткового часу для виконання завдання, використання надлишкової інформації при керуванні).

Звичайно, максимальної ефективності в підвищенні надійності можна досягти раціональним поєднанням цих двох напрямів.

Література

1. А.В. Журахівський С.В. Казанський Ю.П. Матєєнко О.Р. Пастух «НАДІЙНІСТЬ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНИХ СИСТЕМ І ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ», підручник, Київ, КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2017